

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for meldingerne. Vi må jo erkende, at når vi sådan hører, hvem der er for og imod, så er der denne her ene stemme igen. Det må vi jo erkende.

Jeg synes, at hr. Ole M. Nielsen på Kristeligt Folkepartis vegne var inde på nogle synspunkter, som vi helt klart vil tage med i overvejelserne. Men vi må sige, at det er et bærende princip i beslutningsforslaget, at det er kommunen, som det var før 1997, der er den, der afgør det inde i byzonen.

Det er jo i grunden underligt: Vi skulle forbyde store handelscentre at skyde op uden for byerne, men de skyder i øvrigt op for fuldt drøn lige nu – jeg vil tro, at loven vil hindre, at der vil skyde flere op, for der er fuldt besat, når de er færdige – mens det, som der i grunden ikke skulle gøres noget ved, var bymidterne. Det skulle fremelskes, at der skulle ske noget der, og det har virket stik modsat. Det er ærgerligt, og det er det, vi gerne vil forsøge at lave om på.

Jeg vil gerne have lov at citere fra det hæfte, der hedder: »Da verden gik i stå – sådan virker detailhandelsloven også...«, udgivet af Kommunernes Landsforening. I det hæfte nævner man på side 7 og side 8 8 punkter. Jeg skal kun citere dem, for at man kan høre, hvad det i grunden drejer sig om for de mennesker, der skal arbejde med det. Overskriften hedder: Dét er galt – kort sagt. Der står:

- 1) Loven handlingslammer kommunerne og detailhandelen i en periode på op til fire år.
- 2) Loven skyder langt over målet og rammer hver eneste by i hele landet.
- 3) Loven er udtryk for et planbureaukrati, hvor detaljeregulering er løbet løbsk.
- 4) Loven bryder med arbejdsdelingsprincippet i planloven, der indebærer, at kommunerne planlægger i byområderne.
- 5) Loven fokuserer alt for ensidigt på de positive aspekter ved at placere detailhandelen i bymidterne.
- 6) Loven betyder, at der i praksis skal fastlægges en kvote for det samlede maksimale bruttoetageareal på butikker i alle byer.
- 7) Lovens definition af pladskrævende varegrupper er alt for snævre. Det giver problemer for både bymidterne og butikkerne. Og
- 8) Lovens maksimumstørrelse for butikker på 1.000 m² og 3.000 m² er for snævre.

Det her efterlader os jo i nøjagtig den situation, at kommunerne sagde ja til det, der var

ministerens oprindelige ønske, nemlig at hindre de store handelscentre liggende ude ved motorvej eller andre steder, men uden for bymæssig bebyggelse. Det sagde de ja til.

Desværre skete der bare også det i loven, at der kom en lang række ting med yderligere, som slet ikke havde noget med det formål at gøre, og som i grunden decideret hindrer det, som man i loven talte om at man ville gøre noget for.

Jeg kan have fuld forståelse for, at nogle vil kæmpe og blive ved at kæmpe for noget, de har troet på engang, men jeg har betydelig sværere ved at forstå, at man ikke kan lade sig overbevise af fakta. Det er det, der er så ærgerligt, for én ting er jo, at man kan sige: Jamen vi fik hindret, at der kommer flere af de store handelscentre. Og så kan man være stolt over det, og så er vi ovre det nu. Men hvorfor kan man dog ikke lære af, at det er gået fuldstændig modsat med de andre ting? Det har ramt de små byer, det har ramt de små kommuner, det har ramt bymidterne. Det kan da ikke have været hensigten.

Når de folk, der har skoene på og virker derude hver dag og er sammen i Kommunernes Landsforening – og må jeg hilse og sige, at det jo er alle politiske partier, der er med dér – er enige om, at hvad det angår, virker det ikke efter hensigten, så er det ærgerligt, hvis ikke et flertal i dag vil stå sammen om i hvert fald at ændre de ting, så det igen kommer til at være godt for borgerne, for den cyklende og gående og kollektive trafik, sådan at de får fordelene.

Som det er nu, er alt gået i stå, nøjagtigt som det står beskrevet i hæftet. Det er trist, og jeg håber, vi i udvalget kan stå sammen om i hvert fald at få ændret nogle af tingene.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Vi har lavet en lovgivning, som lægger op til, at det her skal reguleres i lokalsamfundet og i amterne, hvor man tager hensyn til hinanden, store og mindre byer indbyrdes. Det er amterne i øjeblikket i færd med, og der er et knaldgodt samarbejde mellem amterne og kommunerne. Alle kommuner i Århus Amt har været med i prioriteringen og samarbejdet. Amtets oplæg har vi så drøftet, og der tegner sig en løsning, som vil tilgodese disse behov.

Tilsvarende er jeg overbevist om, at det vil lykkes i amt efter amt, Nordjyllands Amt, Fyns Amt, Frederiksborg Amt, Vejle Amt osv. Jeg